

*Con todo o meu agarimo, ao meu fillo Roque, que viu a luz pouco antes
que este libro no profético 2012. Seica hai un antes e un despois porque
o vexo na luz dos seus ollos.*

*Aos seres queridos que se levou o tempo. Xa que lembrar é cousa de
vivos os meus mortos non son esquecidos.*

Manel Cráneo

Cousas de Mortos

Manel Cráneo

Colección HäinöS nº2

GUIÓN E DEBUXOS: Manel Cráneo (En páxina 63, guión de K.Benlloch, páxinas 57-61 guión de Manel Cráneo e diálogos de K. Benlloch). EDITOR: Manel Cráneo REVISIÓN DE TEXTOS: Henrique Torreiro DESEÑO E MAQUETACIÓN: Demo Editorial
IMPRESIÓN: Lugami PRODUCCIÓN AUDIOVISUAL: Demo Editorial TRAILER DO ALBUM: youtube.com/demoeditorial
© Polo guión e debuxos, Manel Cráneo, 2012 © Pola presente edición, Demo Editorial, 2012 Primeira edición: Agosto de 2012
DEMO EDITORIAL Rda. de Nelle 81-83, 1.º esquerda, local C, 15007 A Coruña (Galicia/Spain)
demoeditorial.blogspot.com / demo.editorial@gmail.com

ISBN: 978-84-940349-0-9

Depósito legal: C 1479-2012

Ningunha parte deste libro pode ser reproducida, almacenada ou transmitida por sistema mecánico ou electrónico ningún sen previa autorización do editor, salvo no caso de extractos para uso informativo en medios de comunicación.

*A meirande parte das veces, non importa o que nos deparen
os camiños do alén; o único que importa sempre é... volver.*

YO ADVINO EL PARPADEO
DE LAS LUCES QUE A LO LEJOS
VAN MARCANDO
MI RETORNO.

... SON LAS
MISMAS QUE ALUMBRARON
CON SUS PÁLIDOS REFLEJOS
HONDAS HORAS DE DOLOR
Y AUNQUE NO QUISE EL REGRESO
SIEMPRE SE VUELVE AL
PRIMER AMOOOOR...

O MORTO DE
MALOS AIRES

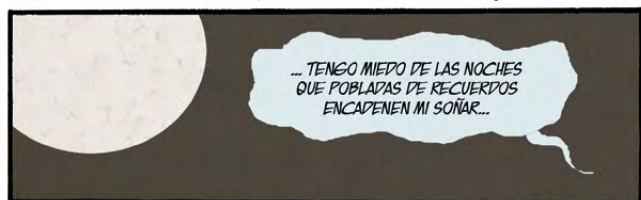
... TENGO MIEDO
DEL ENCUENTRO
CON EL PASADO
QUE VUELVE
A ENFRENTARSE
CON MI VIDA...

OUTRA VEZ O GARDEL
DE MARRAS, MIRA QUE
HAI QUE AGUANTAR...

CALA E TIRA, XAN.
TI NON ENTENDES
DE SENTIMENTOS.

... TENGO MIEDO DE LAS NOCHES
QUE POBLADAS DE RECUERDOS
ENCADENEN MI SOÑAR...

... BAJO EL
BURLÓN
MIRAR DE
LAS ESTRELLAS,
QUE CON
INDIFERENCIA
HOY ME
VEN VOLVER...

MANEL CRÁNEO

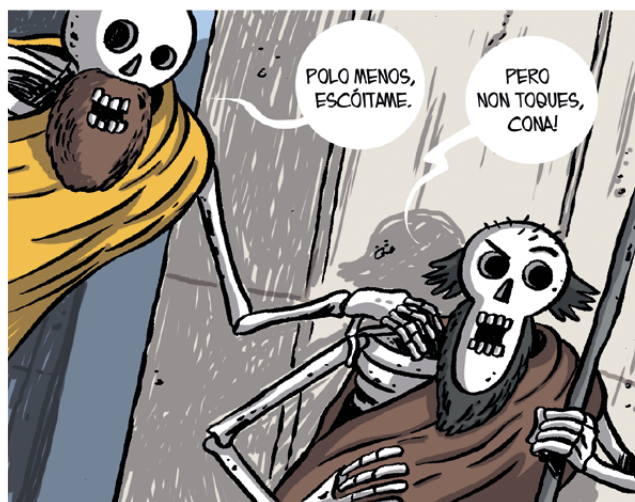
Desde a capacidade inexplicable do raciocinio, algúns afirman ter unha filosofía de vida, mais moitos deses conceptos nos despistan do auténtico camiño. Talvez deberiamos falar máis dunha filosofía de morte?

ANTÍSTENES MORTO

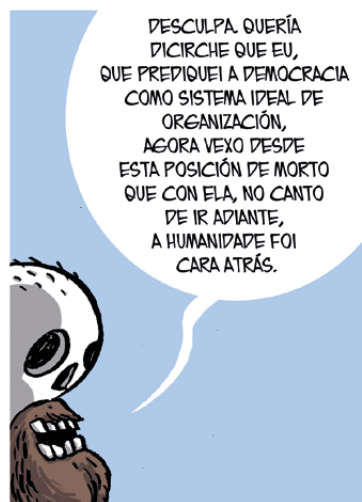

POLO MENOS,
ESCÓTAME.

PERO
NON TOQUES,
CONA!

DESCULPA. QUERÍA
DICIRCHE QUE EU,
QUE PREDIQUEI A DEMOCRACIA
COMO SISTEMA IDEAL DE
ORGANIZACIÓN,
AGORA VEXO DESDE
ESTA POSIÓN DE MORTO
QUE CON ELA, NO CANTO
DE IR ADIANTE,
A HUMANIDADE FOI
CARA ATRÁS.

TI VIVICHES Á MARXE DAS LEIS,
CONSIDERÁNDOTE CIDADÁN DO
MUNDO, SEN APEGO POLA TERRA
NIN AS COUSAS, E GOZAS DA
FELICIDADE AÍND A DE
MORTO.

ABOFÉ QUE SI
PARA MIN O IMPORTANTE
DA VIDA ERA MORRER FELIZ.
E A FELICIDADE É UN ESTADO
DIFÍCIL DE ALCANZAR CANDO
UN DEDICA O SEU ESFORZO
A POÑER DE ACORDO
A TODO O MUNDO.

E AGORA,
XA MORTO,
QUE É O
IMPORTANTE
PARA TI?

AGORA
MESMO?
POIS QUE
ACHANTES!